

Dz. U. 1994 Nr 123 poz. 600

U S T A W A

z dnia 20 października 1994 r.

o specjalnych strefach ekonomicznych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb ustanawiania specjalnych stref ekonomicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzania takimi strefami oraz szczególne zasady i warunki prowadzenia na ich terenie działalności gospodarczej.

Art. 2. Specjalną strefą ekonomiczną, zwaną dalej „strefą”, jest wyodrębniona zgodnie z przepisami ustawy, niezamieszkała część terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na której terenie może być prowadzona działalność gospodarcza na zasadach określonych ustawą.

Art. 3. Strefa może być ustanowiona w celu przyspieszenia rozwoju gospodarczego części terytorium kraju, w szczególności przez:

- 1) rozwój określonych dziedzin działalności gospodarczej;
- 2) rozwój nowych rozwiązań technicznych i technologicznych oraz ich wykorzystanie w gospodarce narodowej;
- 3) rozwój eksportu;
- 4) zwiększenie konkurencyjności wytwarzanych wyrobów i świadczonych usług;
- 5) zagospodarowanie istniejącego majątku przemysłowego i infrastruktury gospodarczej;
- 6) tworzenie nowych miejsc pracy;

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2023 r.
poz. 1604, z 2025
r. poz. 1173.**

- 7) zagospodarowanie niewykorzystanych zasobów naturalnych z zachowaniem zasad równowagi ekologicznej.

Rozdział 2

Ustanawianie, łączenie, znoszenie stref oraz zmiana ich obszaru

Art. 4. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, ustanawia strefę w drodze rozporządzenia. W rozporządzeniu tym określa się:

- 1) nazwę, teren i granice strefy,
 - 2) zarządzającego strefą, zwanego dalej „zarządzającym”,
 - 3) okres, na jaki ustanawia się strefę
- biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia realizacji celów, o których mowa w art. 3, na terenie obejmowanym strefą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przedstawia wniosek, o którym mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii zarządu województwa oraz zgody rady gminy właściwej ze względu na położenie strefy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, analizę przewidywanych skutków społecznych i ekonomicznych ustanowienia strefy.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przedmioty działalności gospodarczej, na które nie będzie wydawane zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 2) maksymalną wielkość pomocy publicznej, którą można udzielić przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 3) warunki udzielania pomocy publicznej przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1,
- 4) warunki uznawania wydatków za wydatki poniesione na inwestycję na terenie strefy, a także ich minimalną wysokość,
- 5) koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie, o którym mowa w art. 16 ust. 1, po dniu 31 grudnia 2000 r.,

- 6) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1
- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia zgodności udzielonej pomocy z prawem Unii Europejskiej.

Art. 5. 1. Strefa może być ustanowiona, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie na gruntach stanowiących własność zarządzającego, Skarbu Państwa, jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego albo związku komunalnego lub będących w użytkowaniu wieczystym zarządzającego albo jednoosobowej spółki Skarbu Państwa.

2. Strefa może być ustanowiona także, jeżeli nabycie przez zarządzającego lub jednostkę samorządu terytorialnego prawa do gruntów, o którym mowa w ust. 1, wynika z umowy zobowiązującej, która przewiduje ustanowienie strefy jako jedyny warunek nabycia.

3. Część strefy może obejmować grunty stanowiące własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w ust. 1, za ich zgodą, w przypadku gdy:

- 1) (uchylony)
 - 2) (uchylony)
 - 2a) (uchylony)
 - 3) (uchylony)
 - 4) pełna realizacja rozpoczętej inwestycji będzie wymagała zwiększenia terenu strefy o nie więcej niż 2 ha.
4. (uchylony)

Art. 5a. 1. Rada Ministrów, mając na względzie realizację celów, o których mowa w art. 3, może, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, znieść strefę przed upływem okresu, na jaki została ona ustanowiona, połączyć strefy, z tym że łączny obszar wszystkich stref nie może przekroczyć 25 tys. ha.

1a. (uchylony)

2. Zniesienie strefy nie może nastąpić w okresie, w którym pozostaje w mocy choćby jedno zezwolenie wydane na podstawie art. 16 ust. 1.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się, gdy obszar, na którym przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia, zostanie włączony do obszaru innej strefy z zachowaniem prawa przedsiębiorcy do zwolnień podatkowych na dotychczasowych warunkach.

4. Zmniejszenie obszaru strefy nie może dotyczyć nieruchomości, na których prowadzona jest działalność na podstawie zezwolenia wydanego zgodnie z art. 16 ust. 1, chyba że przedsiębiorca prowadzący tam działalność na podstawie zezwolenia wyrazi na to zgodę.

5. (uchylony)

Rozdział 3

Zarządzanie strefą i zwolnienia podatkowe

Art. 6. 1. Zarządzającym może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której Skarb Państwa, samorząd województwa albo inny zarządzający posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 6a. 1. Pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym nie można łączyć z zatrudnieniem u przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie danej strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze wsparcia nowej inwestycji na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2023 r. poz. 74), bez względu na podstawę prawną zatrudnienia.

2. Zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie można podjąć w okresie roku od dnia zaprzestania pełnienia funkcji członka zarządu spółki będącej zarządzającym.

Art. 7. 1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 6 osób, w tym:

- 1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do

spraw aktywów państwowych oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – jako przedstawicieli Skarbu Państwa;

- 2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

- 1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa;
- 2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1b. (uchylony)

1c. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której inny zarządzający posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym co najmniej dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Do składu rady nadzorczej, o której mowa w ust. 1, 1a i 1c, nie może być powołana osoba, która jest członkiem rady nadzorczej, zarządu lub pracownikiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy lub przedsiębiorcy korzystającego ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie decyzji o wsparciu, o której mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, lub pozostaje z takim przedsiębiorcą w powiązaniach w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2587, z późn. zm.¹⁾).

Art. 8. 1. Do zadań zarządzającego należy prowadzenie – zgodnie z planem rozwoju strefy określonym w art. 9, regulaminem strefy, o którym mowa w art. 10,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2640 i 2745 oraz z 2023 r. poz. 185, 326, 412, 825, 1059 i 1130.

oraz przepisami prawa – działań zmierzających do rozwoju działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy, a w szczególności:

- 1) umożliwianie, na podstawie umowy, przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie strefy używania i korzystania ze składników mienia położonych na obszarze strefy, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym;
- 2) gospodarowanie w sposób ułatwiający prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy urządzeniami infrastruktury gospodarczej i technicznej oraz innymi składnikami mienia, których zarządzający jest właścicielem lub posiadaczem zależnym;
- 3) świadczenie, na podstawie umowy, przedsiębiorcom prowadzącym działalność na obszarze strefy usług oraz tworzenie warunków do świadczenia usług przez osoby trzecie;
- 4) prowadzenie działań promujących podejmowanie działalności gospodarczej w strefie;
- 5) podejmowanie działań zmierzających do powstawania klastrów;
- 6) współpraca w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy w strefie:
 - a) ze szkołami ponadpodstawowymi, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900),
 - b) z uczelniami lub federacjami podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088 i 1234).

2. Zarządzający może zbywać przysługujące mu prawo własności nieruchomości i użytkowania wieczystego gruntów położonych na terenie strefy, jeżeli jest to zgodne z planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9. Zarządzającemu służy prawo pierwokupu w zakresie prawa własności i użytkowania wieczystego położonych na obszarze strefy nieruchomości.

3. Zarządzający realizując zadania określone planem rozwoju strefy, o którym mowa w art. 9, może zlecać osobom trzecim wykonanie niektórych zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Organ właściwy na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344) może zlecić zarządzającemu w drodze umowy przygotowanie nieruchomości do sprzedaży oraz zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu na zbycie tej nieruchomości.

Art. 8a. 1. Zarządzający będący podmiotem, o którym mowa w art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, 1812, 1933 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 412 i 825), udzielając zamówienia, o którym mowa w art. 11 ust. 5 pkt 9 tej ustawy, którego wartość jest równa lub przekracza kwotę 170 000 złotych, zamieszcza ogłoszenie o udzielanym zamówieniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

2. Zamówienie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane w sposób zapewniający zachowanie przejrzystości i równego traktowania podmiotów zainteresowanych wykonaniem zamówienia oraz z uwzględnieniem okoliczności mogących mieć wpływ na jego udzielenie.

3. Zarządzający nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem, o którym mowa w ust. 1, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233), jeżeli podmiot zainteresowany wykonaniem zamówienia, nie później niż przed zawarciem umowy o wykonanie tego zamówienia, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane.

4. Zarządzający zamieszcza niezwłocznie na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w ust. 1, podając nazwę albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę o wykonanie zamówienia, albo informację o nieudzieleniu tego zamówienia.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki ustala, w drodze rozporządzenia, plan rozwoju strefy, uwzględniając analizę, o której mowa w art. 4 ust. 3.

2. Plan rozwoju strefy określa w szczególności cele ustanowienia strefy, działania służące osiągnięciu tych celów oraz obowiązki zarządzającego dotyczące działań zmierzających do osiągnięcia celów ustanowienia strefy i terminy wykonania tych obowiązków.

Art. 10. 1. Sposób wykonywania zarządu strefą przez zarządzającego określa regulamin strefy.

2. Regulamin strefy wydaje zarządzający. Wydanie oraz zmiana regulaminu strefy wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Zarządzający doręcza regulamin strefy przedsiębiorcom prowadzącym działalność na terenie strefy przy zawarciu umów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 3, a także podaje regulamin do wiadomości publicznej.

Art. 11. 1. Przedsiębiorcy prowadzący działalność na terenie strefy mogą powołać radę strefy.

2. Rada strefy może przedstawiać opinie i wnioski w sprawach dotyczących prowadzenia działalności na terenie strefy i jej rozwoju.

3. Organizację i tryb działania rady strefy określa opracowany i uchwalony przez radę regulamin.

Art. 12. 1. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zwolnienie to stanowi pomoc publiczną, przy czym wielkość tej pomocy nie może przekroczyć jej maksymalnej wielkości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

1a. Przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych albo przepisy o podatku dochodowym od osób fizycznych stosuje się również do dochodów z praw własności intelektualnej osiąganych przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca posiada co najmniej dwa zezwolenia, o których mowa w art. 16 ust. 1, przyjmuje się, że rozliczenie pomocy publicznej następuje zgodnie z kolejnością wydawania zezwoleń.

3. Rozliczenie pomocy publicznej przyznanej przedsiębiorcy na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do zezwolenia, w ramach którego rozpoczęto inwestycję, w oparciu o którą prowadzona jest działalność gospodarcza.

4. Przez rozpoczęcie inwestycji rozumie się:

- 1) rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją lub
 - 2) pierwsze prawnie wiążące zobowiązanie do zamówienia urządzeń, lub
 - 3) inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna
- w zależności od tego, które z tych zdarzeń wystąpiło pierwsze, przy czym nie uznaje się za rozpoczęcie inwestycji zakupu gruntów ani prac przygotowawczych, takich jak uzyskanie zezwoleń i przeprowadzenie studiów wykonalności.

5. W przypadku przejęcia przez rozpoczęcie inwestycji rozumie się nabycie aktywów bezpośrednio związanych z nabytym zakładem.

Art. 12a. 1. Przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych – przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty, a przedsiębiorcy korzystający z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, z tytułu tworzenia nowych miejsc pracy – dodatkowo przechowują dokumenty związane z poborem podatków oraz innych dochodów budżetu państwa, a także przychodów państwowych funduszy celowych.

2. Księgi oraz dokumenty określone w ust. 1 są przechowywane do czasu upływu okresu przedawnienia roszczeń związanych ze zwrotem pomocy publicznej.

Art. 12b. 1. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu pomocy publicznej, udzielonej zgodnie z ustawą. Do dnia zwrotu tej pomocy przedsiębiorcy nie może zostać udzielone nowe zezwolenie.

2. W przypadku cofnięcia albo stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu dla przedsiębiorcy w sprawach podatku dochodowego kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

3. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, określa w drodze decyzji kwotę pomocy publicznej podlegającą zwrotowi pomniejszoną odpowiednio o kwotę podatku należnego, o którym mowa w art. 21 ust. 5c ustawy z dnia 26 lipca

1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, z późn. zm.²⁾) albo art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. W kwocie pomocy publicznej podlegającej zwrotowi, o której mowa w ust. 3, uwzględnia się odsetki liczone jak dla zaległości podatkowych. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetki liczone są za okres od dnia udzielenia pomocy publicznej do dnia wydania decyzji o uchyleniu, a zakresie pozostałej pomocy publicznej podlegającej zwrotowi do dnia jej zwrotu. W odniesieniu do pomocy publicznej wynikającej ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 5c pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 17 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, odsetek nie nalicza się.

Art. 12c. Roszczenia związane ze zwrotem pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, przedawniają się z upływem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przedsiębiorca skorzystał z tej pomocy.

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. (uchylony)

Art. 15. 1. Na wniosek zarządzającego starosta, wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej, właściwy ze względu na położenie strefy może, za zgodą wojewody, powierzyć zarządzającemu prowadzenie, w tym wydawanie decyzji administracyjnych w pierwszej instancji, następujących spraw z zakresu prawa budowlanego dotyczących terenu strefy: wydawanie decyzji o pozwoleniu na budowę, przenoszenie pozwolenia na budowę na inną osobę, orzekanie o utracie ważności pozwolenia na budowę, przyjmowanie zawiadomień o zakończeniu budowy, wydawanie pozwoleń na użytkowanie obiektu budowlanego, udzielanie pozwolenia na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2687 i 2745 oraz z 2023 r. poz. 28, 185, 326, 605, 641, 658, 825, 1059, 1114 i 1130.

nakazanie przeprowadzenia kontroli obiektu budowlanego i żądanie przedstawienia ekspertyzy stanu technicznego obiektu budowlanego.

2. Na wniosek zarządzającego rada gminy właściwej ze względu na położenie strefy może upoważnić zarządzającego do wydawania decyzji w sprawach ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dotyczących terenów położonych w strefie.

Rozdział 4

Zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej

Art. 16. 1. Podstawą do korzystania z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, jest zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie danej strefy uprawniające do korzystania z pomocy publicznej, zwane dalej „zezwoleńiem”.

2. Zezwolenie określa przedmiot działalności gospodarczej oraz warunki dotyczące w szczególności:

- 1) zatrudnienia przez przedsiębiorcę przy prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie strefy przez określony czas określonej liczby pracowników;
- 2) dokonania przez przedsiębiorcę na terenie strefy inwestycji o wartości przewyższającej określoną kwotę;
- 3) terminu zakończenia inwestycji;
- 4) maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych inwestycji i dwuletnich kosztów kwalifikowanych pracy;
- 5) wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 3 – w przypadku, gdy inwestycja będzie realizowana na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w art. 5 ust. 1.

3. (uchylony)

4. Minister właściwy do spraw gospodarki cofa i zmienia zezwolenie. Cofnięcie i zmiana zezwolenia następuje na warunkach określonych w art. 19 ust. 2–4.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki zasięga opinii zarządzającego strefą przed wydaniem decyzji w sprawie cofnięcia lub zmiany zezwolenia.

6. Do postępowania w sprawie cofania i zmiany zezwolenia stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803).

Art. 17. (uchylony)

Art. 17a. (uchylony)

Art. 18. Minister właściwy do spraw gospodarki przeprowadza kontrolę działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w zakresie i na zasadach określonych w art. 40 oraz rozdziale 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803).

Art. 19. 1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa.

2. (uchylony)

3. Zezwolenie może być cofnięte albo zakres lub przedmiot działalności określony w zezwoleniu może zostać ograniczony, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) zaprzestał na terenie strefy prowadzenia działalności gospodarczej, na którą posiadał zezwolenie, lub
- 2) rażąco uchybił warunkom określonym w zezwoleniu, lub
- 3) nie usunął uchybień stwierdzonych w toku kontroli, o której mowa w art. 18, w terminie do ich usunięcia wyznaczonym w wezwaniu ministra właściwego do spraw gospodarki, lub
- 4) wystąpił z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia albo ograniczenie zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek przedsiębiorcy, po zasięgnięciu opinii zarządzającego strefą, zmienić zezwolenie, przy czym zmiana nie może:

- 1) dotyczyć obniżenia poziomu zatrudnienia, określonego w zezwoleniu w dniu jego wydania, o więcej niż 20%;
- 2) skutkować zwiększeniem maksymalnej wysokości kosztów kwalifikowanych, określonych w zezwoleniu;

- 3) dotyczyć spełnienia wymagań odnoszących się do inwestycji realizowanej na gruntach stanowiących własność lub użytkowanie wieczyste podmiotów innych niż wymienione w art. 5 ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza wygaśnięcie zezwolenia na wniosek przedsiębiorcy, który:

- 1) nie skorzystał z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie tego zezwolenia – jeśli przedsiębiorca posiada wyłącznie jedno zezwolenie, lub
- 2) nie osiągnął przychodów oraz nie korzystał ze zwolnienia w ramach zezwolenia, w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, z inwestycji, na którą zostało wydane zezwolenie – jeśli przedsiębiorca posiada więcej niż jedno zezwolenie, lub
- 3) skorzystał z pomocy publicznej udzielonej zgodnie z ustawą i spełnił wszystkie warunki określone w zezwoleniu oraz warunki udzielania pomocy publicznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 4.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, przedsiębiorca dołącza oświadczenie o nieskorzystaniu z pomocy publicznej, udzielanej zgodnie z ustawą, na podstawie zezwolenia, którego wniosek dotyczy, albo o nieosiągnięciu przychodów z inwestycji, na którą zostało wydane zezwolenie, albo oświadczenie o realizacji warunków udzielenia pomocy publicznej, o których mowa w ust. 5.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 19a. (uchylony)

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, powierzyć zarządzającemu:

- 1) (uchylony)
- 2) wykonywanie, w jego imieniu, kontroli realizacji warunków zezwolenia – uwzględniając potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania strefy.

1a. (uchylony)

2. W przypadku powierzenia zarządzającemu wykonania bieżącej kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest on upoważniony do dokonywania czynności kontrolnych przewidzianych dla organu koncesyjnego w przepisach o koncesjonowaniu działalności gospodarczej w zakresie ustalonym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Zarządzający niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o powstaniu okoliczności, o których mowa w art. 19 ust. 3, i może występować do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia, ograniczenie jego zakresu lub przedmiotu działalności określonego w zezwoleniu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki jest upoważniony do kontroli zarządzającego w zakresie realizacji zadań powierzonych na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zadań, o których mowa w art. 8, na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 21–23. (pominięte)

Art. 24. 1. Z dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 4 ust. 1, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przejmuje czynności i uprawnienia w stosunku do spółki ustanowionej zarządzającym, wykonywane przed tym dniem w imieniu Skarbu Państwa przez inny organ administracji rządowej, z tym że o udostępnieniu akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa takiej spółki, powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie *ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw*

państwowych (Dz. U. poz. 298, z późn. zm.³⁾)⁴⁾, postanawia minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Do powstałej na podstawie ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych spółki będącej zarządzającym nie stosuje się art. 17, art. 19 ust. 1 zdanie drugie, art. 23 ust. 1–3, art. 24, 28 i 29 *ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych*⁴⁾.

3. Organ administracji rządowej właściwy w sprawach gospodarki gruntami w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) w odniesieniu do gruntów stanowiących własność gminy może wnieść do spółki będącej zarządzającym prawo własności gruntów, których użytkownikiem wieczystym jest ta spółka, lub gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym przedsiębiorstwa państwowego likwidowanego w celu wniesienia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa do spółki. Wniesienie prawa własności gruntów, które pozostawały w użytkowaniu wieczystym likwidowanego przedsiębiorstwa państwowego, następuje w porozumieniu z organem założycielskim przedsiębiorstwa. W przypadkach określonych w niniejszym ustępie prawo użytkowania wieczystego wygasa z chwilą wniesienia prawa własności gruntu do spółki będącej zarządzającym.

Art. 25. 1. Zarządzający jest zwolniony od opłaty skarbowej z tytułu nabycia lub zbycia praw do nieruchomości położonych na terenie strefy.

2. (uchylony)

Art. 26. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi informację o realizacji ustawy, wraz ze sprawozdaniem z wykonania budżetu.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁵⁾, z wyjątkiem przepisu art. 15, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1990 r. poz. 498, z 1991 r. poz. 253 i 480, z 1994 r. poz. 591 i 685 oraz z 1996 r. poz. 405 i 496.

⁴⁾ Ustawa utraciła moc z dniem 8 kwietnia 1997 r. na podstawie art. 74 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. poz. 561 i 775), która weszła w życie z dniem 8 kwietnia 1997 r.

⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 listopada 1994 r.